

Τούτο ἀκολουθεῖ καὶ εἰς ἄλλους ἡγεμόνας Ἀγγλο — Σάξωνας. Τὸ ὄνομα λοιπὸν τοῦ Ὁδὴν παρίστανε τὸ Ὑπέρτατον Ὄν, τὸ ὁποῖον ἐλάτρευον οἱ Σκυθαὶ καὶ οἱ Κελτοί. Εἶναι δὲ πασίγνωστον, ὅτι οἱ ἥρωες δλων τῶν ἐθνῶν τούτων δῖσχυρίζοντο, ὅτι κατήγοντο ἀπὸ τοὺς Θεοὺς των, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν Θεὸν τοῦ πολέμου. Οἱ ἱστορικοὶ τῶν χρόνων ἐκείνων (ἢ μάλλον οἱ ποιηταί) ἀπένεμον τὴν τιμὴν ταύτην εἰς ἐκείνους, ἐγκωμιάζον, καὶ ἐπολλαπλασίαζον οὕτω τοὺς ἀπαιτούς τοῦ Ὁδὴν, ἢ τοῦ Ὑπερίτου αὐτοῦ Θεοῦ.

Ἀφοῦ ὑπέταξε τόσα ἔθνη, ἀκολουθῶν τοὺς θρησκευτικοὺς θεσμοὺς τῆς πατρίδος του, ὁ Ὁδὴν ᾤδευσεν κατὰ τῆς Σκανδιναβίας διὰ τῆς Κιμβρικής χερσονήσου. Αἱ ἐπαρχαί αὐταὶ δὲν τῷ ἀντεστάθησαν ποσῶς, καὶ μετ' οὗ πολὺ, διέβη εἰς τὴν Φιονίαν, ἥτις συνηριθμήθη εἰς τὰς κατακτητήεις του ἅμα ἐφάνη αὐτὸς εἰς αὐτήν. Διέμεινε, λέγουσιν, πολὺν χρόνον, εἰς τὴν ὥραιαν ταύτην νῆσον, καὶ ἔκτισε τὴν πόλιν Ὁδηνίαν, ἥτις διασώζει εἰσέτι τὸ ὄνομά της εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θεμελιωτοῦ της. Ἐκεῖθεν τὰ ὅπλα τοῦ Ὁδὴν ἐξηπλώθησαν ἐφ' ὅλης τῆς Ἀρκτου ὑπέταξε καὶ τὸ μένον μέρος τῆς Δανιμαρκίας καὶ κατέστηθεν εἰς αὐτὸ τὸν υἱὸν του Σκιόλδ ὡς βασιλέα, τίτλον, ὃν οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ἔλαβε (κατὰ τὰ χρονικά τῆς Ἰσλανδίας), καὶ ὅστις ἀπεδίδετο καὶ εἰς τοὺς διαδόχους του, ὀνομασθέντας ἐκ τοῦ ὀνόματός του Σκιολδυγιανας.

Ὁ Ὁδὴν, αἰσθανόμενος μείζονα εὐτυχίαν εἰς τὸ νὰ διδῇ θρόνους εἰς τοὺς υἱοὺς του, παρὰ νὰ βασιλεύῃ αὐτὸς, ἐκίνησεν ἀκολουθῶν διὰ τὴν Σουηδίαν, ὅπου ἐβασίλευεν ἡγεμὼν τις ὀνομαζόμενος Γύλφ, ὅστις θεωρῶν τὸν αὐτουργὸν νέας θρησκευτικῆς λατρείας, καθιερωμένης διὰ τοσούτων ἐκλάμπρων κατακτήσεων, ὡς ἔσχον ὃν, τῷ ἀπέδωκε μεγάλαν τιμὰς, καὶ τὸν προσέκυνεν ὡς θεότηκα. Ἡ ἀπλή αὐτῇ δόξῃ, κρατυνομένη ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν τῶν λαῶν, ἐχορήγησε πάραυτα εἰς τὸν Ὁδὴν τόσην ἰσχύϊν καὶ εἰς τὴν Σουηδίαν, ὅσην εἶχεν εἰς τὴν Δανιμαρκίαν. Οἱ Σουηδοὶ ἤρχοντο σωρῆδον νὰ τὸν προσκυνῶσι καὶ ἀπέδωκαν ὁμοφώνως τὸν τίτλον καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως εἰς τὸν υἱὸν του Οὐγγον καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Ἐντεῦθεν οἱ Οὐγγεγγλιανοί, ὄνομα, δι' οὗ διεκρίνοντο πολὺν χρόνον οἱ πρῶτοι βασιλεῖς τῆς Σουηδίας. Ὁ Γύλφ ἀπέθανεν, ἢ ἐρρίφθη εἰς λήθην. Ὁ Ὁδὴν ἐκυδέρνα μὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν. Ἔθεσε νόμους, εἰσῆξε τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος του, ἐσύστηθεν εἰς τὴν Σγγύτναν (πόλιν σήμερον κατεστραμμένην, κειμένην εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, ὅπου καὶ ἡ Στοκόλμη) συμβούλιον ἢ ἀνώτατον δικαστήριον, συγκείμενον ἀπὸ δώδεκα ἀρχόντων, ἢ θρουίδας. Οὗτοι ἐχρεώστούν νὰ ἐπαγρυπνεῖν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, νὰ ἀποδίδωσι τὴν δικαιοσύνην εἰς τοὺς λαοὺς, νὰ προσδρεύουν εἰς τὴν νέαν θρησκευτικὴν λατρείαν, καὶ νὰ διατηροῦν πιστῶς τὴν παρακαταθήκην τῶν θρησκευτικῶν καὶ μαγικῶν γνώσεων τοῦ βασιλέως τούτου.

Τοσαῦτα κατακτήσεις δὲν εὐχαρίστειν ποσῶς ἔτι τὴν φιλοδοξίαν τοῦ Ὁδὴν ἢ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐκτείνῃ τὴν θρησκείαν, τὴν δόξαν καὶ τὴν δύναμιν του, τὸν ἔαχε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Νορβηγίας. Ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἐμπειρία του τὸν ἠκολούθησαν καὶ τὸ βασιλεῖον τοῦτο ὑπέκυψεν ἀμέσως εἰς ἓνα τῶν υἱῶν τοῦ Ὁδὴν, ὀνομαζόμενον Σιμοῦγγον, καὶ ὑπάρξαντα ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας οἱ διάφοροι κλάδοι

ἐβασίλευσαν ἐπὶ πολὺν μετὰ ταῦτα χρόνον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Μετὰ τὰς ἐνδόξους ταύτας ἐκστρατείας, ὁ Ὁδὴν ἀπεσύρθη εἰς τὴν Σουηδίαν, ὅπου, αἰσθανόμενος ἑγγὺς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, δὲν ἠθέλησε νὰ προσμείνῃ τὰς συνεπειὰς θανατηφόρου τινὸς ἀσθενείας, κατὰ τῆς ὁποίας πολλὰκις ἀντέστη εἰς τοὺς πολέμους. Ὅθεν συναθροίσας τοὺς φίλους του καὶ τοὺς μετέχοντας τῆς τύχης του, κατέβηκεν εἰς ἐαυτὸν ἐννέα πληγὰς, ἐν εἶδει κύκλου, μὲ τὴν αἰχμὴν τῆς λόγχης του, διχοφύρους ἄλλας ἀμυχὰς εἰς τὸ δέρμα μὲ τὸ ξιφὸς του καὶ ἀκολουθῶν, ἀποθνῆσκων, διεκήρυξεν, ὅτι μετέβαινε εἰς τὴν Σκυθίαν, ἵνα λάβῃ θέσιν, μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν, εἰς συμπόσιον τι αἰώνιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε δεχθῇ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον ἀτρομήτως ἐκτεθεῖ εἰς τοὺς πολέμους, καὶ ἀποθάνει μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας. Ἀφοῦ δὲ οὗτος, ἀπέδωκε τὴν τελευταίαν του ἀναπνοήν, τὸ σῶμά του μετεφέρθη εἰς τὴν Σγγύτναν, ὅπου, σύμφωνα μὲ τὰς συνήθεις, ἃς ὁ ἴδιος μετέδωκεν εἰς τὴν Ἀρκτον, ἐκάη μετὰ πολλῆς πομπῆς καὶ μεγαλοπρεπείας.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΓΓΕΛΙΑ.

—ο—

Ὁ Ἀναστάσιος Γεωργιάδης Λευκίας ἱατρός, πρῶν καθηγητῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, ὑπὸ πολλῶν παρακινούμενος ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ τὴν γενικὴν Νοσογονίαν καὶ θεραπευτικὴν του, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἐπεξεργασίαν πολλὰ ἔτη ἐκ διαλημμάτων ἐνησχολήθη, δεκάκις ἀπὸ τῆς ἑδρας παραδώσας αὐτήν. Ἡ βιβλος θέλει ἀπαρτίσει εἰκοσι ἢ καὶ περισσότερα φύλλα τυπογραφικὰ εἰς μέγα ὄγδοον, μὲ πλείστα καὶ περιέργους ὑποσημειώσεις, τρεῖς τοῦ κειμένου διεξοδικωτέρας.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τῷ Κυρίῳ Δοκῷ Γραμματεῖ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῖς Κυρίοις Φαρμακοποιοῖς Θ. Καβάκῳ, Ἐμμ. Κοτζικάρῳ, Λεωνίδῳ Βασιλείῳ καὶ τῷ Τυπογράφῳ Κυρίῳ Ἀγγελίδῳ. Τὸ ἀντίτυπον ἐκτιμᾶται δραχμὰς ὀκτώ, πληρωθησομένης ἅμα τῇ παραλαβῇ τούτου.